

Heller-kór

2011 március 13. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A Népbiztosok Tanácsának ideje még mindig nem járt le. Lukács György filozófiája és annak terjeszt?i továbbra is közöttünk élnek, a helleri kórságban szenved?ket pedig a szomorú tények egyáltalán nem zavarják. „Senkit nem l?ttek meg. Senkit nem kínoztak. Mutasson akár csak egy esetet!” – károgta Heller Ágnes az Európai Parlamentben.

Ajánlom hát a hölgynek: miután egyszer már elhagyta szül?földjét – igaz, rendszeresen hazalátogat némi filozófusi támogatásért, amelyr?l még nem tudjuk, hogy jogosan vagy jogtalanul vette-e fel csapatával együtt, csak annyit, hogy felvette –, most végérvényesen távozzon, örökre hagyjon el bennünket.

Úgyis van más állampolgársága, korábban élt Ausztráliában és Amerikában is, valahonnan csak szerzett papírokat, van hova mennie. 1956-ban már megértünk egy helleri kórt, akkor a hölgy még csak mellékszerepl? volt. Így ennyi év után nyugodtan kimondhatjuk, hogy a forradalom többek között azért bukott el, mert az egykori sztálinisták egy újkori proletárdiktatúrát akartak megvalósítani, ehhez azonban az utca népe nem akart partner lenni. Emlékezzenek csak vissza Nagy Imre elszólására, amit igaznak tudhatunk be: „Kedves elvtársak!”
A hatalmas tömeg – fütyült.

Nos, Heller Ágnes cionistaként indult, majd sztálinista lett, de rájött, hogy az új elvek, a helleri fikció csak külföldön valósítható meg. És vele együtt sokan jöttek rá arra – néhány ’56 után kiosztott börtönévet követ?en, amit a kádári szocializmus mért rájuk –, hogy egy megoldás létezik, kiegyezni Aczél Györggyel, és megalkotni saját diktatúrájukat. Ennek a levét isszuk most is: szabadon beszélhetünk bármir?l, legfeljebb elintéznek bennünket, mert az elvtársak még mindig a kezükben tartják a hatalmat, hiába az elmúlt tíz hónap er?feszítései. Belföldi és külföldi támogatással ma is létezik a hisztériakelt?, hazát nem ismer? szabadcsapat, az ál-antikommunista bagázs, leánykori nevén SZDSZ. ?k egy pillanatra sem vették komolyan a rendszerváltást. Mindenhová beépültek, ?k kapták a nagy pénzeket, és ha a helyzet úgy hozta, bevetették a zsidó adut, az antiszemitizmus paklijából kihúzott jokert. Nos, ezeknek szószólója Heller, a többieket kár felsorolni is, ne borzoljuk idegeinket. Viszont nem tudjuk, tulajdonképpen mit is akarnak Magyarország rendszeres gyalázásán kívül. És én azt sem tudom, mi lenne a helyes megoldás Hellerrel szemben, hiszen megváltoztatni már nem lehet, de a helleri kór nem fert?zhet tovább! Mert nem képesek tudomásul venni, hogy ?k maguk szítják az antiszemitizmust, amelyet pont nekik kellett volna kibeszélniük a magyar társadalommal. Hogy békében és szeretetben élhessenek egymással a magyar emberek, s hogy egyáltalán ne legyen kérdés, kinek mi a vallása.

Lehet, hogy most néhány hétig nyugalom lesz, de aztán majd valamelyik tanítvány megint el?áll az országgyalázással… Nemzeti kormányaink mind belebuktak e helleri kórba, de a kétharmad birtokában igenis van lehet?ség a gyógyításra. Csoóri Sándort említeném, aki a saját b?rén tapasztalhatta meg, milyen érzés, amikor ráhúzzák valakire, hogy antiszemita. De Csoóri nincs egyedül, a kór megtámadta az egész magyarságot.

Népnek, nemzetnek meg lehet felelni, de a kétharmados szavazatszerzés csak fél gy?zelem. Hiába próbálunk egy nemzetet, amelyet galád módon meggyötörtek, felépíteni, ha a vadhajtások, Radnóti Sándorok, Bitó Lászlók, Márton Lászlók európai hadszíntéren osztották ki a legnagyobb pofont nekünk. A jól fizetett filozófusok kidolgozták hát igazi filozófiájukat, és Heller tolmácsolásában az Európai Parlament szintjére emelték. Ezt akár vehetjük utolsó figyelmeztetésnek is, mert nemcsak a kormány, hanem minden állampolgárunk számára veszélyes a helleri kinyilatkoztatás.

Még hogy nem volt 2006-ban semmi… Nem l?tték ki senkinek a szemét? Nem ért senkit sem fizikai atrocitás? Hát az áldozatokkal együtt egy egész nemzetet! Ezek a kijelentések igenis tudatosak voltak, a magyarságot zsigerb?l gy?löl? eszmevilág megnyilvánulásai. Ez az eszme nem engedi kezelni és helyre tenni a magyar félmúltat, a hazug jelent, amelyet a Heller-félék állítanak fel számunkra, hazában gondolkodó magyarok számára.

De nem nekik kell megfelelnünk. Hanem éhez?, fázó és reményked? honfitársainknak. Ez pedig sehogy másképp nem megy, csak úgy, ha szakítunk rossz beidegz?déseinkkel, ha nem tör?dünk a gyalázattal, amit ránk szórnak, hogy majd úgyis megoldódik a probléma, majd elfelejt?dik. Ennek kell véget vetni! Nem lehetünk örök legy?zöttek csak azért, hogy egy sz?k réteg él?sködjön a mi pénzünkb?l, rajtunk. Végveszély van, és a végveszélyben össze kell tartanunk, mert aljas módon a Molotov-koktélt most ránk dobták, magyarokra.

A helleri kór velejárója az igazságtétel elmaradása, a rozsdás vaskefe pedig addig fogja tartani magát, amíg lassan elfogynak ellenz?i, az egykori ’56-osok. Csak velük együtt nehogy a kormánynak megszavazott hatalmas bizalom is megcsappanjon! Ezért igenis oda kell figyelnünk, és le kell küzdenünk e kórt, mert Magyarország nem lehet egy percig sem tovább gúny és árulás tárgya.
Vámos György , magyarhirlap.hu

Ajánló